

455

desventuradament
desventura, desgraciada

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

desventurat -ada adj. des-
graciat

7 gonyit; paraula o acte
propi d'una persona des-
vergonyida.

desvergonyidament adv. amb
desvergonyiment,

desvergonyiment m. Manca
de vergonya; condició de desver- 7

1 desvergonyir-se amb algú, mancar-
li al respecte, perdre-li la por.

desvergonyir-se v. pron. Perdre
la vergonya de fer alguna cosa; atre-
vir-se a fer-la.